

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

CALLIOPE.

Te ROTTERDAM, bij
A. W I J N A N D S.

MAATSCH.
NEDERL. LETTERK.
LEIDEN.

D

Jaa

wer

gen

aan

F

te

pe

vl

Pe

ne

de

Dankbaar, voor het gunstig onthaal, hetwelk ons Jaarboekje bij deszelfs intrede in de letterminnende wereld heeft mogen genieten, hebben wij het genoegen onzen Landgenooten dezen tweeden jaargang aan te bieden.

Hoewel door de verandering van Uitgever, de tijd te ver gevorderd was, om, volgens Prospectus, koperen plaatjes te leveren, durft de Redactie zich vleijen, dat de bijgaanden wel onder de oogen des Publieks zullen mogen verschijnen, en de keurig nette bewerking derzelve, het gemis van gegraveerde eenigzins zal vergoeden, en de verdere uitvoe-

ring over het algemeen, zoo zij vermeent, zal doen zien, dat er niets onbeproefd is gelaten, om hare verfraaijing te bevorderen.

Ook dank betuigende aan de Dichters, die door hunne Lettervruchten, zoo ruimschoots onze pogingen hebben willen bevorderen, bevelen wij het bundeltje, voor het vervolg hunner medewerking aan, terwijl wij hopen, dat ook anderen mogen worden opgewekt, zich aan ons doel te verbinden.

En hiermede zij de CALLIOPE onzen Landgenooten aanbevelen; mogt zij een niet ongevallig offer zijn, aan het waar gevoel en den zuiveren smaak, en alzoo eene nuttige en aangename verpozing verschaffen, de wensch was voldaan van

de Redactie.

INHOUD.

	Bl.
Nederland, door Mevrouw P. MOENS	1
Alleenspraak van Zriny, door J. W. MULLER	8
Albumverseje, naar het Fransch van Mevr. BILDERDIJK	11
Het Zeebad, door B. Pr. DE KANTER	12
Hamed en Raschid, door J. H. PEETSOLD	16
Aan mijne Boeken, door Mr. J. BERMAN	21
Aan Lalag6	25
Sonnetten, door K. S. ADAMA VAN SCHELTEMA	26
De Zucht, door J. J. L. TEN KATE	32
Lord Ullijn's dochter, door S. J. VAN DEN BERGH	35
De winterslaap der Aarde, door H. MARONIER	39

	Bl.
Aan Elise, door F. H. GREB	42
Bij den dood van mijn Zoontje, door L. VAN DEN BROEK	45
De Maagd van Tura, door A. VAN DER HOOP, Ja.	49
De Profcet, door R. BENNINK JANSSENIUS	51
Levensonderscheid, door T. RAVEN, Hz.	56
Goede raad, door H. B.	59
Anna's dood, door A. L. LESTURGEON	60
Jamben, door B. PH. DE KANTER	64
Polyxena's dood, door A. NIERMEYER	69
Aan mijn Vriend Mr. P. MIJKA, door B. TER HAAR	78
Aleide, door J. DE WAL	81
Eens grijsaards laatst bezoek bij zijn' ter dood veroordeelden zoon, door LEONHARD STERK	83
De Dichter, door H. MARONIER	89
Opwekking, door A. N. VAN PELLEKOM	100
De rookende Piet, door Mr. J. H. BURLAGE	103
Een ontslapen Vriend ter gedachtenis, door J. B. CHRISTEMEIJER	106
Lenore, door J. H. GEBHARD	110
Drama-Kritiek	123
Aan Helena, door B. BENNINK JANSSENIUS	124

INHOUD.

111

	Bl.
Wensch	125
De nieuwe Goliath, door J. J. A. GOEVERNEUR	126
Mijn Vaderland, door Mr. C. P. E. ROBIDÉ VAN DER AA	129
Aan een' toonkunstenaar	131
Herfstlied, door B. T. LUBLINK WEDDIK	132
De 18e Juny 1837, door A. VAN DER HOOP, Ja.	135
In het Album van Mr. A. GYSBERTI HODENPYL, door A. N. VAN PELLECOM	144
De Morgen, door S. J. VAN DEN BERGH	145
Aan Haar, door A. L. LESTURGEON	150
Versoening, door K. S. ADAMA VAN SCHELTEMA	154
Hebreeuwsch Lied, door A. NIERMEYER	158
De Kindermoorderes, door H. B.	161
Gegronde Haat	—
Aan Lenore, door F. H. GREB	168
Enzaamheid, door J. J. L. TEN KATE	171
De Roos en het Graf, door B. T. LUBLINK WEDDIK	177
Bij het Graf eens Ongelukkigen, door J. W. MULLER	179
Het heilige Beeld, door Q. J. GODDARD	183
Tranen, door LEONHARD STERK	186
Bij eenen Zonsondergang, tegen over een onweder, door B. PH. DE KANTER	191

LEONORE.

Naauw blonk de lieve dageraad,
Toen LEONORE ontwaakte,
En met de smart op 't schoon gelaat,
Een zucht van weemoed slaakte.
« Wanneer, mijn WILLEM! zal misschien
Mijn smachtend oog u wederzien?
Of moest, bij 't dolend zwerven,
Ge op vreemden bodem sterven? »

Hij toog voor lang naar 't oorlogsveld ,
 En deed niets van zich hooren ,
 Maar eindlijk mogt na 't krijgsgeweld
 Weêr 't licht der vrede gloren.
 Blijmoedig zag het dapper heir ,
 De langgewenschte woonplaats weêr ,
 En werd met jubelzangen ,
 Door gade en kroost ontvangen.

En overal klonk welgemoed ,
 Langs velden en langs wegen ,
 En feestgedruisch en welkomstgroet ,
 Den strijders vrolijk tegen.
 « God lof ! » riep alles jublend uit ,
 « God lof ! » riep menig lieve bruid ;
 Maar LEONORE's lippen ,
 Mogt slechts een zucht ontglippen.

Zij zocht haar WILLEM overal ,
 Door zielsangst voortgedreven ,
 Maar geen van 't moedig krijgrental ,
 Kon 't minste narigt geven.

Nu rukt ze, als van verstand beroofd,
 De zwarte lokken uit het hoofd,
 Loopt razend ginds en weder
 En werpt zich woedend neder.

De moeder, die haar teeder mint,

Sluit angstig haar in de armen:

« Waarom bedroeft ge u zoo, mijn kind?

O God! heb toch erbarmen!»

« O moeder! iedre troost verdween,

Ik blijf slechts met mijn smarte alleen,

Bij God is geen erbarmen,

Vergeefs is dus mijn kermen!»

« God! zie genadig op ons neêr!

Kind! bid uw *Onzevader*:

Bij God vindt gij vertroosting weêr,

Hij blijft ons zeegnend nader!» —

« O moeder! alles ijdele waan,

Aan mij heeft God niet welgedaan,

Wat zou 't gebed mij baten,

Daar God mij heeft verlaten?»

« Hoor kind ! wie 's Vaders hulp erkent,
 Mag op zijn bijstand wachten ;
 De troost van 't heilig Sacrament,
 Zal uwe smart verzachten. »
 « Geen Sacrament, geen Godlijk woord,
 Verzacht, wat mij het hart doorboort,
 Geen Sacrament kan 't leven
 Aan dooden wedergeven ! »

« Hoor kind ! — de valschaard heeft gewis
 Den band van één gereten,
 Die op deze aarde 't heiligst is,
 En schandlijk u vergeten.
 Neen, hij, die u zoo snood verliet,
 Verdient uw liefde en tranen niet,
 Eens zal hij bij zijn sterven
 Des meineds straf verwerven. »

« O moeder ! iedre hoop verdween,
 Verloren is verloren !
 De dood verzacht mijn smart alleen,
 Ach ! ware ik nooit geboren !

Mijn licht, mijn leven is te niet, —
 't Is donker, waar mijn oog ook ziet!
 Bij God is geen erbarmen;
 Vergeefs is dus mijn kermen!

« O God! geef bijstand, — doe geen regt,
 Wil 't arme kind vergeven!
 Zij ijlt en weet niet wat ze zegt
 Door wanhoop aangedreven!
 Kind! denk toch aan uw zaligheid:
 Vergeet, wat de aarde u droefs bereidt,
 Uw ziel zal met verlangen
 Den brui'gom dan ontvangen! »

« O moeder! wat zijn zaligheên?
 O! wat zijn helse pijn?
 'k Vond zaligheid bij hem alléén,
 'k Moet zonder hem verkwijnen.
 Mijn licht, mijn leven is te niet, —
 't Is donker, waar mijn oog ook ziet!
 'k Zal zonder hem, na dezen
 Of thans, nooit zalig wezen! »

Nu deed vertwijfling haar het bloed
 Naar hart en hersens jagen ;
 Ze ontzag zich niet , op 't hoogst verwoed ,
 Den Hemel aan te klagen ;
 Zij scheurde hand en boezem op , —
 Zoo steeg de razernij ten top ,
 Tot dat het stargeflonker
 Verscheen in 't nachtelijk donker .

Hop , hop ! — daar komt in vollen draf
 Een ruiter aangereden :
 Bij 't nedrig poortje stijgt hij af ,
 Wil haastig binnentreden ; —
 En luister , — stil , — de grendelring
 Gaat zoetjes , — zachtjes : klinglingling !
 En hol doet zich in de ooren
 De stem des ruiters hooren :

« Hei ! holla hei ! — doe op met speed !
 Laat , liefje , mij niet wachten .
 Meent gij 't nog altoos even goed ?
 Ik kom uw leed verzachten ! »

« Ach ! WILLEM ! gij ? . . . 'k heb dag en nacht
 Om u in tranen doorgebracht ;
 Ach ! spreek vanwaar gij heden ,
 Zoo laat nog , komt gereden ! »

« Wij rijden slechts bij middernacht.
 Thans kom ik van *Bohemen* ;
 Welaan er dient niet lang gewacht ,
 Ik wil u met mij nemen ! »

« Ach , WILLEM ! hoor eens , hoe de wind
 In 't dorenboschje suist , — gezwind ,
 Kom meê om in mijne armen ,
 Melieve , u eerst te warmen ! »

« Laat suizen in het dorenbosch !
 'k Mag hier niet overnachten ;
 Reeds stampst vol ongeduld mijn ros ;
 Kom , kind ! laat mij niet wachten .
 Spring achter op , 'k ga niet alleen ,
 Sla vrij uw armen om mij heen ;
 Nog zal wel honderd uren
 De reis naar 't bruidsbed duren ! »

«Hoe? — zal uw ros dan heden nog
 Mij naar het bruidsbed dragen?
 En hoor, — nog dreunt de torenklok,
 Reeds heeft zij elf geslagen.»
 «Zie hier, zie ginds — de maan schijnt hel,
 Wij en de dooden rijden snel!
 'k Doe u, door spoed te maken,
 Nog heden 't bruidsbed naken!»

«Waar is uw bruidsbed? — welk een huis
 Heb ik uw zorg te danken?» —
 «'t Is klein en koel, een donkre kluis,
 Gevormd uit drie paar planken!»
 «Is 't ruim genoeg?» — «Voor u en mij,
 Stijg op, mijn lief! omvat mij vrij,
 De gasten wachten hopen,
 De bruidszaal is geopend!»

Zoo liet het kind zich overreën,
 En sloeg bevreesd in 't ende
 Hare armen om den ruiters heen,
 Die rustloos voorwaarts rende.

En telkens sneller, hop, hop, hop,
 Ging 't voort in razenden galop,
 Dat ros en ruiter snoven,
 En kei en vonken stoven!

't Vliegt alles voort, voorbij hen vlugt
 En bosch en heide en akker,
 En 't hoefgestamp in 't stil gehucht
 Schrikt d'armen huisman wakker.
 « Is liefje ook bang? — de maan schijnt hel,
 Hoera! de dooden rijden snel!
 Is liefje ook bang voor dooden? »
 « Ach neen! — maar zwijg van dooden! »

Wat wil daar ginds, die lange drom,
 Dat schel gekrijsch der raven? . . .
 Hoor! . . . klokgebom en lijkgebrom:
 « Laat ons het lijk begraven! »
 En ijlings volgt hen op den voet
 Een zwartgekleede draagrenstoet,
 En 't somber, klagend steenen,
 Klonk langs de velden henen.

«Begraaft het lijk na middernacht,
 Het ruste dan in vrede!
 Welhaast is zij aan 't doel gebragt;
 Viert bruiloft met ons mede.
 Kom, koster, nader met het koor,
 En prevel ons het bruidslied voor;
 Kom, priester, spreek den zegen,
 Reeds lacht ons 't bruidsbed tegen!»

De baar verdween; . . . 't werd alles stil,
 De lijkstoet, aangetreden,
 Gehoorzaamt daadlijk 's ruiters wil,
 En volgt met haast zijn schreden,
 En telkens sneller, hop, hop, hop,
 Ging 't voort in razenden galop,
 Dat ros en ruiter snoven
 En kei en vonken stoven!

Ter regter en ter linker zij,
 Gaan boom en heg voor de oogen
 Als donkre spooksels ras voorbij,
 In zwarten nacht vervlogen.

« Is liefje ook bang? . . . de maan schijnt hel,
 Hoera! de dooden rijden snel!
 Is liefje ook bang voor dooden? »
 « Och! 'k bid u . . . zwijg van dooden! »

Zie ginds, . . . wat nachtgebroed is dat?
 't Jaagt door elkander henen,
 En krielt en danst om galg en rad,
 Door 't licht der maan beschenen! —
 « Sa, sa! sa, sa! — kom, helsch gebroed,
 Kom nader! volg mijn ros met spoed,
 En dans om onze sponde
 In bruiloftstooi in 't ronde! » —

Het nachtgespuis komt achteraan,
 En schijnt dooreen te dwarlen,
 Gelijk de wind de dorre blaân
 In kringen om doet warlen.
 En telkens sneller, hop, hop, hop!
 Ging 't voort in razenden galop,
 Dat ros en ruitersnoeven,
 En kei en vonken stoven!

Naauw kwam een voorwerp voor 't gezigt,
Of 't was alreê verdwenen,

En boven hen vloog 't starrelicht,
Als flikk'rend stofgoud henen.

« Is liefje ook bang? . . . de maan schijnt hel,
Hoera! — de dooden rijden snel,
Is liefje ook bang voor dooden?»

« Och! . . . spreek toch niet van dooden!»

« Vlieg voort; mijn klepper; voort met spoed,
Verdubbel thans uw pogen;

Reeds kraait de haan zijn morgengroet,

Mijn tijd is ras vervlogen. —

Nu is de lange togt volbragt,

't Is hier waar ons het bruidsbed wacht;

Nu spoedig afgestegen:

Gij hebt uw wensch verkregen.»

Een ijzren poort belet het ros

Alleen nog 't voorwaarts loopen;

Één zweeps slag — 't-slot springt knersend los,

En 't vleugelpaar vliegt open.

Nu gaat het voort, langs graven heen; —
 Het somber licht der maan bescheen
 Slechts schedels, wit gebeente
 En blinkend praalgesteente.

Maar hoe! — afzigtlijk toont zich hier,
 Hu, hu! — een vreeslijk wonder;
 De ruiter opent zijn vizier,
 Een doodskop grijnst er onder.
 Zijn pantzer valt in stukken neêr,
 Een hol geraamte blijft, niets meer:
 't Staat dreigend, schrik aanjagend,
 Zijn seis en uurglas dragend.

Het steigrend ros springt woest omhoog,
 Blaast snuivend vuur en vonken,
 En is op eens voor 't scheemrend oog
 In 's afgronds schoot verzonken.
 Gehuil daalt van de wolken af,
 Gejammer stijgt door 't donker graf,
 Voor LEONORES oogen
 Was 't al met nacht omtogen.

Nu danste, bij den sombren glans
Der maan, in breede kringen,
De geestenstoet een rondedans,
Bij 't huilend, klagend zingen:
« Geduld! geduld! wat de aarde u biedt,
ô Mensch! twist met den Hemel niet,
't Berouw komt steeds te spade:
God! schenk haar ziel genade!» —

Naar BÜRGER.

J. H. GEBHARD.

